

Streszczenie

Kryzysy humanitarne stanowią coraz większe wyzwanie dla społeczności międzynarodowej. Powodowane różnymi czynnikami natury zewnętrznej, jak i wewnętrznej, wiążą się z dramatyczną sytuacją i cierpieniem ludności. Kryzysy mogą rozlewać się na państwa sąsiednie, a nawet całe regiony, stanowiąc poważne zagrożenie dla ich bezpieczeństwa i stabilności. Podstawowym celem niniejszej pracy jest zbadanie jaki wpływ i w jakim wymiarze mają kryzysy humanitarne na stosunki międzynarodowe oraz w jaki sposób społeczność międzynarodowa stara się je opanować. Autorka podjęła próbę zdefiniowania pojęcia kryzysu humanitarnego, jego przyczyn i charakterystycznych aspektów, aby następnie przedstawić międzynarodowe mechanizmy reagowania. Zagadnienia te zostały najpierw omówione teoretycznie, a następnie za pomocą analizy przypadku na przykładzie kryzysu w Demokratycznej Republice Konga.

Praca opiera się na założeniu, że kryzysy humanitarne prowadzą do destabilizacji sytuacji w regionie, w którym mają miejsce. Fale uchodźców, brak żywności, rozprzestrzeniające się choroby i przemoc to tylko niektóre z problemów, które – rozlane poza granice jednego państwa – mogą zagrażać kolejnemu i utrudniać zakończenie kryzysu. Z tego powodu społeczność międzynarodowa powinna podejmować działania, które pozwolą na zakończenie kryzysu najszybciej jak to możliwe.

Przedstawiona analiza potwierdza tezę początkową: kryzysy humanitarne bardzo szybko zyskują wymiar międzynarodowy i zmuszają społeczność międzynarodową do reagowania. Jednakże realne zainteresowanie i zaangażowanie państw pozostaje niewspółmierne do toczących się kryzysów, co powoduje, że stanowią one – i będą stanowiły – poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa i pokoju.